

hørt paa fra Oppositionens Side, men dermed standser ogsaa fuldstændig Samstemningen. Saa snart vi gaa videre i vore Undersøgelser af Udtalelserne, er det egentlig klart, at de Herrer staa paa de mest forskellige Standpunkter, som kunne tænkes, uden for det rent negative at forhindre, at der sker noget nu. Skal der ske noget, som kan faa Betydning for det kommende Valg til Foraaret, maa det jo være dette, at vi faa gennemført, om end med nogen Forandring, det Lovforslag, der nu foreligger. Saa snart vi komme ud over Spørgsmaalet om at forhindre dette, er det, at der viser sig en gennemgaaende Uenighed. Nogle af de Herrer ønske at blive staaende ved 16,000, andre ville gaa over til en Fordeling af Valgkredsene efter omtrent 20,000 til hver, et tredje Standpunkt er det, at man fra Grundlovens Inddeling efter Indbyggerantallet vil gaa til en Inddeling efter Vælgertallet, og andre have endelig stillet sig fuldstændig negativt. Det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Veth-Spensen) forholdt sig endogsaa saa negativt, at han forbeholdt sig Ret til at sige Nej til alt muligt, og der var egentlig kun een Ting, det undrede mig, at han erklærede at ville stemme for og kunde anse for ret rimeligt, og det var at blive staaende ved at dele de 10 nuværende Valgkredse, de 9 i Kjøbenhavn og den 10de paa Frederiksberg, i 10 Kredse, der ere lige store. Med andre Ord han anbefalede et saadant Resultat, at medens man i det øvrige Land skulde have en Folketingsmand for omtrent 19,000, skulde Kjøbenhavn og dens nærmeste Omegn stilles saaledes, at den kun skulde have en Folketingsmand for nogle og fyrrerhvetusinde. Det var det eneste, som det erede Medlem erklærede sig egentlig positivt for, men i andre Retninger erklærede han sig berettiget til at sige Nej. Sa, naar man stiller sig paa den Slags Standpunkter, er det jo klart, at da er man gaaet saa yderlig som vel muligt. Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at skønt alle disse forskellige Udtalelser om det man vil, ere gaede i meget forskellige Retninger, ere de dog enige i een Henseende, og det er det, der er det afgørende, nemlig om at drøbe den foreliggende Sag. Saa længe jeg kan have Haab om, at der kan komme noget ud af denne Sag, hvorved de bestaaende Forhold kunne blive forbedrede, staar jeg og de, der følge mig, ligefrem paa det modsatte Standpunkt. Vi ville søge, saa vidt det er muligt, at komme til Enighed om en Forbedring af den bestaaende Tilstand paa dette Omraade og komme til Enighed om den saa betids, at den ny Lov kan faa sin Betydning ved de

kommande Valg til Foraaret. Hvis det ikke sker saa betids, er det hele temmelig ligegyldigt; saa vil der blive Tid nok til at forhandle videre om Sagen. — Det er naturligvis en grumme let Sag ved en Lov som den foreliggende at paavise forskellige Uregelmæssigheder, naar den jo faktisk ikke gaar ud paa at være Grundlaget for en regelmæssig Ordning, men kun gaar ud paa at give visse Forbedringer i den bestaaende Ordning. De Indvendinger, der derfor i saa Henseende ere komne frem, have i og for sig og kunne i og for sig ikke have noget at sige. Jeg maa dog tilføje, at medens dette gælder Loven i sin Helhed og sin Almindelighed, er der, som det ogsaa er kommet frem, et afgjort svagt Punkt i det foreliggende Lovforslag, og det er dette, at det behandler Kjøbenhavn paa en Maade for sig selv. De Grundsaetninger, der ere lagte til Grund for Lovforslaget i dets Helhed, forlades, saa snart man kommer til Kjøbenhavn. De forlades i dobbelt Henseende, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, dels saaledes, at man har givet Kjøbenhavn et langt mindre Antal Repræsentanter, end det fornuftigvis kan gøre Krav paa i Forhold til det øvrige Land, og dels saaledes, at man ikke gennemfører det forøgede Antal af Kredse paa den Maade, at man beholder de gamle Kredse eller i alle Tilfælde væsentlig beholder dem, og derhos deler de overvættede store Kredse paa en saadan Maade, at de enkelte Kredse blive nogenlunde rimelige. Man er tværtimod gaaet en hel anden Vej, man har fuldstændig raseret saa at sige hele Kjøbenhavn. Man har næsten udslettet Sporene af alle de gamle Kredse og i Stedet derfor inddelt Kjøbenhavn efter et eller andet geometrisk Forhold, som ogsaa derved er noget mærkeligt, at Inddelingen egentlig ikke kan siges at være gjort nogenlunde heldig. Og hvorfor kan den ikke siges at være gjort nogenlunde heldig? Fordi den ikke har gennemført en saadan Inddeling af Byen, at man maa sige, at Byen er inddelt efter nogenlunde rette Linier, efter naturlige Kvarterer, men egentlig er inddelt ud og ind, efter som man er kommen til at tænke over, at naar man tog det og det Tal med, kunde man saa Gennemsnitsstallet frem. Den Mand, der har gjort dette, har aabenbart ikke været heldig i sine Bestræbelser, men for øvrigt skal jeg ikke indlade mig videre paa dette Punkt. Jeg mener derfor, at det er nødvendigt, at Lovforslaget undergaar en Forandring i Retning af, at Forholdene for Kjøbenhavns Bedkommende, om ikke fuldstændig, saa dog i væsentlig Grad ændres efter Principperne